

Soc una paradoxa?

Un relat de: [Valentí Valent](#)

Soc un engany - segons com es miri, un desengany - una farsa, a llufa, una enganyifa, un timo en llengua vulgar o si em poso filosòfic i transcendent, una paradoxa!

Per si no ha quedat prou clar, passo a explica'm.

De cognom , em dic Valiente. No és cosa meva, algun rebesavi s'ho va guanyar. Però jo soc un covard. Un home que no va lluitar per conquerir la dona més bonica - per fora, per dins, per tots els costats - que va trobar. I que més tard quan ella - a totes llums la dona perfecta - va tenir la gosadia de fixar-se en mi, no la vaig saber guanyar. La vaig deixar marxar... i veient-la de tant en tant - sempre per casualitat - vaig continuar estant-ne enamorat...

Tampoc no vaig perdonar l'amic que se la va emportar sense que jo fes res per impedir-ho.

Això és ser un covard, no?

Nomes em faltaria dir-me de nom Valentí.

Valentí Valent